

Tring! Telefoon! Op de display herkent hij stante pede het nummer: het is zijn moeder, koningin Beatrix. Of hij, bij Koninklijk Besluit, soms zin heeft in het koningschap? Zij al lang niet meer.

Asjemenou. Willem-Alexander, Prins van Oranje, Prins der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau en Jonkheer van Amsberg, schrikt zich op zijn studentenkamer aan het Rapenburg het apelazarus. Hij weet niet of hij klaar is om à la minute Koning der Nederlanden te worden. Hij vraagt bedenktijd en hangt onmiddellijk op.

Eerst maar even delibereren aan de bar met enkele betrouwbare vriendjes van adellijken huize en eventueel plat-Leidse patjepeeërs die hem van advies kunnen dienen bij dit dilemma. Dus op naar L'Espérance, ooit stamkroeg van soldaat Erik Hazelhoff Roelfzema, maar nu van onze prins van Oranje.

Of de aanstaande Majesteit weet wat de akte van abdicatie inhoudt, vraagt zijn maatje Van Zuylen van Nijevelt, die van het oud geld. Kent hij trouwens de directeur van het Kabinet der Koningin? En de voorzitter van de rijksministerraad die eveneens bij de ondertekening aanwezig is? Alex verslikt zich in een slok La Chouffe, het Belgische kabouterbier dat doorgaans zo plezant samengaat met Reypenaer kaas en coquilles Saint-Jacques.

Nee, die ouwe kneiters kent hij niet, lamenteert hij. Hij heeft nog helemaal geen fiducia in het leiden van de Staat der Nederlanden. De ad-hocbeslissing om de aanvoerster des vaderlands nu op te volgen lijkt hem een worstcasescenario. Hij studeert nog. Hij wil gewoon barbecueën met een lekker blond wijf in een bikinietje!

Treedt binnen ouwe Lucas, oud-medewerker van het re-integratiebureau die vroeger in een twee-onder-een-kapwoning in de Kuipers-Rietbergstraat woonde, maar die tegenwoordig resideert in Zuydtwijck in Leiden-Zuidwest. Deze ad remme 65+'er weet vast raad. Eerst een pikketanissie, bedingt die door- en doorslechte kanenbraaier gehaaid. Hij doet net of hij diep nadenkt en eist dan snel nog een tweede versnapering, een glas Ierse whiskey.

Ze kijken het onderknuppeltje met spanning aan. Die wil eerst nog een druppie. 'Was ik Uwe Koninklijke Hoogheid, zou ik het moment suprême nog even uitstellen', zegt hij uiteindelijk met een diepe zucht. Gevolgd door een welgemeend: 'Prins, proost'.